

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I de senere år har det vist sig mere og mere vanskeligt at udvise udenlandske statsborgere, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark. Problemerne omfatter både udlændinge, der enten har fået afslag på asyl, eller som Udlændingestyrelsen har nægtet indrejsetilladelse med henblik på at søge om asyl, og udlændinge, der på anden vis opholder sig ulovligt i Danmark eller er dømt for strafbare forhold og derefter udvist.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 91, folketingsåret 1997-98, 1. samling (se Folketingstidende 1997-98, 1. samling, forhandlingerne side 3239 og tillæg A, side 2775 og 2777).

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Fremskridtspartiet hører ikke til den gruppe mennesker, der synes, det er synd for kriminelle udlændinge. Der er ingen, der tvinger dem til at begå kriminalitet. Udlændinge er gæster i Danmark, og kan de ikke opføre sig ordentligt, skal samfundet reagere.

Det eneste, der efter forslagsstillernes mening effektivt afskrækker flygtninge og indvandrere fra at begå kriminalitet, er en konsekvent politik. En politik, der medfører mulighed for udvisning. Det er derfor utilfredsstillende, at der endnu ikke er foretaget de nødvendige stramninger af udvisningsreglerne.

Dette beslutningsforslag skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 79 om udlændingekontrakter, som Fremskridtspartiet fremsatte i 1. samling (se Folketingstidende 1997-98, 1. samling, forhandlingerne side 3239 og Tillæg A, side 2436 og 2440), og som vil blive genfremsat i begyndelsen af folketingsåret 1998-99. Kombineres opstramning af udvisningsreglerne med, at udlændinge, der kommer til Danmark, ved deres underskrift på en udlændingekontrakt accepterer, at overtrædelse af danske love vil medføre udvisning, vil det rent præventivt have stor effekt. Det vil rygtes, at Danmark er konsekvent i sin holdning til kriminalitet.

Forslagsstillerne foreslår derfor, at udlændinge,

der dømmes for overtrædelse af dansk lovgivning og ifalder straf på mere end 30 dages ubetinget fængsel, efter endt afsoning udvises af Danmark for bestandigt. I særlige tilfælde, f.eks. hvor den dømte ud fra en veldokumenteret formodning risikerer dødsstraf eller tortur i det land, vedkommende er udvist til, er forslagsstillerne indstillet på at diskutere en mulighed for dispensation.

Ad 2

Udsendelsesproblemerne er enten af generel eller konkret karakter. Den generelle problemstilling vedrører de lande, der af forskellige årsager ikke ønsker at modtage egne statsborgere, medens den konkrete vedrører udenlandske statsborgere, der ikke ønsker at medvirke til udsendelsen.

De generelle problemer er således ikke ligetil at ændre, men forslagsstillerne finder det fuldstændigt uforståeligt, at udlændinge, der nægter at samarbejde, kan forhale en udsendelse i uendelighed.

Ønsker en udlænding ikke at underskrive en pasansøgning eller i øvrigt at oplyse sin identitet, vil rejselegitimation normalt ikke kunne udstedes, hvilket erfaringsmæssigt medfører, at den udviste ikke kan hjemsendes.

Med lov nr. 407 af 10. juni 1997 blev udlændingeloven ændret, således at udlændinge, der ikke medvirker til udsendelsen, kun får deres underhold dækket her i landet i form af kost og logi i naturalier og sundhedsmæssige ydelser. Endvidere blev der indført en mulighed for systematisk at pålægge sådanne personer meldepligt hos politiet.

Disse foranstaltninger finder forslagsstillerne helt utilstrækkelige og foreslår derfor, at der skal indføres en hjemmel til at frihedsberøve de pågældende.

En anden gruppe er asylansøgere, som ikke vil oplyse deres identitet og derved trækker asylsagen i langdrag. Det er helt urimeligt, at sådanne personer kan blive forsørgt og indlogeret på hotel. Det er efter forslagsstillernes mening en misforståelse, som omgående må rettes. Så snart de pågældende får hukommelsestab, bør de frihedsberøves og miste alle deres rettigheder (ikke kun lomme penge). Rettighederne bør først indtræde igen, når asylansøgeren kommer i